

Posudek

oponenta na bakalářskou práci

Jméno a příjmení studenta: Petr Vrba

Obor: Religionistika

Téma práce: *Šinranovo pojetí šindžin jako cesty k buddhovství*, FF Praze, 2006, 52 stran.

Vedoucí práce: PhDr. Jiří Holba Ph.D.

Oponent: Doc. Dalibor Antalík

Petr Vrba si zvolil za téma své bakalářské práce učení významného japonského buddhisty Šinrana (1173–1262), zakladatele školy Pravá čistá země (Džódó šinšú), která má v současnosti v Japonsku miliony stoupenců. Hlavním cílem práce je interpretace pojmu *šindžin*, jenž je jedním z hlavních klíčů pro porozumění Šinranovy soteriologické nauky, podle níž mohou být i ti největší hříšníci díky slitovné síle buddhy Amidy spaseni. Jestliže je někdo schopen i na pouhý okamžik mít *šindžin*, podle autora nesprávně překládaný slovem “víra”, dosáhne spasení. Podle Šinrana je nutné vzdát se svých egoistických tužeb a ulpívání, ale v současné úpadkové době toho není možné dosáhnout vlastní silou (*džiriki*), nýbrž pouze díky síle jiného (*tariki*), tj. nezměrným soucítěním buddhy Amidy.

Hodnocení:

1. Struktura argumentace – 9 bodů

Byť se jedná o poměrně obtížné téma, autorův výklad je srozumitelný. Práce je členěna přehledně, autor zařadil Šinrana do kontextu buddhistického myšlení a ukázal některé paralely mahájánových škol a zejména cesty bódhisattvů s Šinranovým poselstvím, čímž dokázal, že Šinran není žádným buddhistickým heretikem. Co se týče hlavního cíle, autor velmi dobře rozpracoval interpretaci neobyčejně komplexního a složitého pojmu *šindžin*.

2. Formální úroveň – 9 bodů

K formální stránce nemám žádné podstatnější námitky, práce má všechny patřičné náležitosti (závěr, kvalitní seznam literatury atd.), s poznámkovým aparátem pracuje autor na úrovni. Za výborný nápad považuji zařazení Slovníčku základních šin-buddhistických pojmů (s. 40–44) a seznam hlavních Šinranových děl včetně překladů názvů a znakové podoby. Vyjadřování autora je na velmi dobré úrovni, i když jsem narazil na jedno neobratné vyjádření: „Zkuste si představit, že jdete meditovat nechťně“ (s. 44). Dále mi nejsou příliš jasné následující formulace, které se týkají Amidy a konceptu tří buddhovských těl. Co se myslí slovy: “Sambhógakája ... mýtická konceptualizace nejvyšší pravdy” a “Nirmánakája – Manifestované tělo... relativní pravdy v konvenčním světě”? (s. 13).

3. Práce s prameny – 10 bodů

Autorova práce se sekundárními prameny je na výborné úrovni. Co se týče práce s prameny primárními, byť autor studuje japanistiku, práce s obtížnými Šinranovými texty je mu – prozatím – odepřena. Nicméně jeho práce s překlady a interpretací technických termínů je velmi dobrá. Celková práce s prameny je na naprosto dostačující úrovni pro práce tohoto typu.

4. Vlastní přínos – 10 bodů

Práce je podle mého názoru velmi přínosná, neboť poskytuje výborný úvod do mimořádně zajímavého světa japonskému buddhismu, v našem případě devocionální nauky Čisté země, která bývá často srovnávána s některými křesťanskými naukami. Práce je také velmi vhodným základem pro všechny další studie o šin-buddhismu. Je nutno také dodat, že tato práce je svého druhu pionýrská, protože se šin-buddhismem u nás zatím vůbec nikdo nezabýval.

Co se týče hodnocení, navrhuji **38 bodů** a s uspokojením doporučuji přijetí práce k obhajobě.

V Praze 28. 5. 2006

PhDr. Jiří Holba Ph.D.

